

nemmeste og sikreste. Man vil blive ved med at køre ned ad Østkysten, og man vil gøre rigtigt i at vælge denne Route.“ Der er vist heller ingen Tvivl om, at den daværende Indenrigsminister saa rigtigt, og jeg tror egentlig ikke, at praktiske Folk ville benægte dette. Se vi saa paa den lokale Trafik, som en Herningbane vilde faa, kunne vi hverken ønske eller haabe, at den skal komme i den nærmeste Fremtid. Naar De blot ville se paa et almindeligt Postkort, ville De se, at Strækningen fra Viborg til Herning er den tyndest befolkede Egn i Danmark, at den for den væsentligste Del bestaar af Hede, hvorfor en højtstaaende Jærnbane endogsaa en Gang har udtalt, at der ikke en Gang kunde blive Lyng at køre med. Jeg vil dertil sige, at hvis der skulde være Tale om at bygge en Bane af Hensyn til den lokale Trafik, har jeg endnu aldrig set en Jærnbane blive bygget her i Landet paa en Strækning, hvor der ikke en Gang er Udsigt til, at den i den første Menneskealder skal kunne bære Driftsudgifterne, og hvis der skulde være nogen, der tvivler om Rigtigheden af mine Udtalelser eller mener, at de ere ensidige, vil jeg henstille til de ærede Medlemmer, som jo have fri Jærnbane kort, om de ikke — Banen kommer vel ikke igennem i Aar — men om de ikke til Sommer vilde gøre sig den Ulejlighed at rejse til Viborg og tage en Tur derfra ad Herning til. Jeg antager, at de saa omtrent vilde faa en Bekræftelse paa mine Ord. Desuden maa jeg gøre opmærksom paa, at denne Forbindelsesbane Viborg—Herning vil jo blive omtrent af den dobbelte Længde som en Bane fra Rødkærsbro til Silkeborg. Hvilke Betingelser har da denne Bane fra Rødkærsbro til Silkeborg i Modsætning til den her foreslaaede? Jeg vil i denne Henseende gerne i Korthed henvise til det nordøstlige Jylland, til den Trafik, der gaar ad Hovedrouten forbi Langaa, hvad enten man regner den Del deraf, som gaar Vest paa, eller den store Del, som gaar Østen om, hvoraf den største Del gaar til Tyskland eller Esbjerg. Enhver vil kunne se paa Kortet, at Rødkærsbro som det sydligste Punkt paa Tværbanen vil være den naturlige Forbindelsesvej for den Del af Trafikken, der skal til Esbjerg. Det udgaar fra Hovedrouten, og jeg er af den Anskuelse, at Fremtiden vil vise, at den største Part fremdeles vil gaa ad Hovedrouten; men i øvrigt er det en saa kolossal Mængde af Gods, der gaar den Vej, at det er en rent forsvindende Brøkdæl, der føres

fra Strækningen Løgstør til Viborg. Der gaar nemlig efter det samme Regnskab, som jeg omtalte, 6 Millioner Centner ad Hovedrouten, men kun et Par Hundrede Tusinde ad Aalestrup—Viborg Banen. Og hvad angaar den lokale Trafik, der kan ventes mellem Rødkærsbro og Silkeborg, vil jeg allerførst oplyse, at Rødkærsbro Station har allerede omtrent samme Godsmængde som hele Aalestrup—Viborg-Banen beforder, og den har flere rejsende, og at den allerstørste Part af dette Gods og af de rejsende vil blive befordret videre op efter Kellerup til, er der ingen Tvivl om, ligesom den store Del af Gods og rejsende, der kommer til Silkeborg, vilde føres videre Nord paa efter Kellerup, derom er der ingen Tvivl. I øvrigt kan jeg atter her ønske at henvise til Kortet. Med Hensyn til Folkemængde og Bebyggelse staa Strækningen mellem Rødkærsbro og Silkeborg omtrent lige med Østkysten og over Strækningen mellem Odense og Bogense og midt imellem denne og Strækningen Odense—Svendborg. Naar dertil kommer, at Vej-længden kun er den halve af Længden mellem Viborg og Herning, og at Kommunerne paa disse godt 3 Miles Afstand have vist deres Interesse ved at tilbyde over 400,000 Kr. til et Jærnbaneanlæg der, saa vilde det forekomme mig underligt, om Rigsdagen skulde hindre Gennemførelsen af en saadan Linie, der allerede er vedtagen ved Lov, for at sætte en anden Linie igennem i en Egn, hvor den kun vilde komme meget faa Mennesker til gode. Jeg vil tilføje, at hvis det gøres gældende, at det er som Opdyrkningsbane, at Viborg—Herning Linien skal have sin største Betydning, kan der muligvis være noget i det; men paa den anden Side maa jeg hævde, at Størsteparten eller i alt Fald en meget væsentlig Del af Hedestrækningen mellem Viborg og Herning er af den Beskaffenhed, at vi slet ikke kunne ønske, at Befolkningen søger derud og opdyrker den. Jorderne der, som i almindelige Aar kun give 4 à 5 Fold i det højeste, tror jeg ikke, det vil være ønskeligt at lægge for stort Arbejde paa at opdyrke; thi det vil ikke være rentabelt. Jeg for mit Vedkommende vil langt hellere eje 3 Tønder Land god Jord end 100 Tønder Land af den Slags Jord derude. Endelig maa jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at Forbindelsesbanen mellem Rødkærsbro og Silkeborg jo er den naturlige Begyndelse til Middellangdebanen, som derfra efter min Mening absolut burde føres videre Syd paa ned til de sydligste Udførselspladser i Jylland. Deri skal jeg